

KALABALIKLAR

Yaşar ÖZDEN

Dokunmayın bana yalnız kalayım
İçimi çürüttü kalabalıklar.
Karanlığa ışık olayım dedim
Mum gibi eritti kalabalıklar.

Bir yanım yıkıldı ören olmadı
Bir yanım çürüdü gören olmadı
Çınardım yudum su veren olmadı
Kökümü kurttu kalabalıklar.

Şaşırdım dünyaya geldim geleli
Kimi deli dedi kimisi veli
Altmış yıllık uzun engelli yolu
Ayaksız yürüttü kalabalıklar.

Yaşar Özden bozamadım oyunu
Hiçbir eğri düzeltmedi huyunu
Yara kavuştuğum düğün gününü
Mateme bürüttü kalabalıklar.

YALNIZLIK

Sabahattin KARADAŞ

Dostum Yaşar ÖZDEN'e

Bırakmayın yalnız hiç beni benle
Çürütür içimi yalnızlık benim.
Dostlarım devadır yaralı gönle
Eritir gücümü yalnızlık benim.

Kalp sarayım yıkık ören olmadı
Ben bende mahkûmum gören olmadı
Ciğer büryan suyum veren olmadı
Kurutur kökümü yalnızlık benim.

Garip kaldım kendim bildim bileli
Çıktığım yol engebeli hileli
Ektim biçtim harman ettim çileli
Büyütür yükümü yalnızlık benim.

Gün görmedim otuz yıldır eşimden
Helâl lokma yedirdim her işimden
Kıymet bilmez evlatların peşinden
Sürütür öykümü yalnızlık benim.

*Hakkakul'*um yenik düştüm hatama
Benim gibi gece gündüz yatama
Dönüştürdü düğünümü mateme
Bürütür türkümü yalnızlık benim.